

OKOLO KOCÁBY – 5.10.2021

Na zastávce autobusu č. 314 se nás sešlo v teplém říjnovém ránu 21. Obloha byla pokryta vrstvou těžkých mraků, za nimž se slunce dalo pouze tušit. Optimistickou náladu příchozích to ale neovlivnilo. Ba ani to, že jsem na pozvánce uvedl špatný čas odjezdu a na odjezd jsme čekali o třicet minut déle.

Cesta do Malé Lečice, kde začínala naše vycházka, trvala padesát minut. V době startovní fotografie, kterou jsme pořídili u rozcestníku v Malé Lečici, se mračna začala rozpouštět a my vykročili na 10 km dlouhou romantickou vycházku údolím Kocáby. Po celou cestu nás provázelo ideální počasí babího léta.

Kocába, zvaná Hadí řeka, pramení poblíž Příbrami a celý její (cca 40 km dlouhý) tok nabízí řadu přírodních zajímavostí. Kocába a její nejbližší okolí byly již po staletí známým nalezištěm zlata. Tzv. Štěchovický zlatonosný revír se rozkládá mezi Novým Knínem a Štěchovicemi. Těžba zde probíhala v několika historických etapách, přičemž existují úvahy, že zde mohli rýžovat zlato již Keltové. V červnu roku 2003 se na Kocábě konalo mistrovství světa v rýžování zlata.

Od pramene teče severovýchodním směrem loukami a nehlubokými lesíky. Pod Novým Knínem se údolí úží a od Malé Lečice si Kocába udržuje značný spád a protéká hlubokou romantickou roklí. Podle mého názoru je to nejhezčí úsek jejího toku. Na březích a okolních stráních se objevují staré trampské osady. Postupně jsme je všechny prošli a na chvíli se zastavili v Askaloně, poseděli na loučce v osadě Havran a poobědvali z přinesených zásob. Osady a chaty jsou převážně pěkně upravené, ale jsou k vidění i staré zanedbané, polozřícené, opuštěné chatky.

Poslední čtyři kilometry před ústím je řečiště regulováno, ztrácí se atmosféra divokosti a cesta vede po asfaltové silnici. Ale ani tento úsek není fádňní. Údolí je lemováno vysokými skalními stěnami a podél toku je zástavba, kde se střídají starší objekty s vilkami a pěstěnými zahrádkami. V centru Štěchovic, mezi autobusovým stanovištěm a přístavem, se Kocába vlévá zleva do Vltavy.

Dopřáli jsem si malou odměnu v restauraci u parkoviště a z nedaleké autobusové zastávky jsme odjeli zpět do Prahy. Byla to moc pěkná, romantická a trochu i adrenalinová, vycházka. Věřím, že se účastníkům líbila a že se potkáme na dalších výšlapech.

Honza Šiml